

Medvece-Majšperk. Težki udarec je nas zašel, osobito pa delavce železniške proge Medvece, žične železnice in tovarne Hamre v Majšperku. Umrl je dne 17. marca v Gradcu v sanatoriju v najlepši m. ž. dobi v starosti komaj 46 let g. Karl Kubricht, ravnatelj in lastnik tovarne Hamre, žične železnice Medvece-Hamre in železniške proge Medvece-Pragersko. Truplo blagopokojnega so prepeljali na njegov grad Hamre, kjer so ga v zaprti krsti položili na mrtvaški oder. Rajni g. Karl Kubricht (rodom Čeh) je bil pri nas zelo čisljan, osobito delavci so ga spoštovali, ker je bil plemenitega srca. Pogreb, kakršnega še ni videla majšperska in tudi sosednje župnije ne, se je vršil v sredo 20. marca, popoldan ob treh. Po cerkvenih obredih pred gradom je rajnemu zapel cerkveni pevski zbor majšperski in moški pevski zbor vodstvom g. dr. Milka Pečerja s Ptujске gore žalostinko, nakar se je začel pomikati pogrebni sprevod na kraj blizu grada, kjer je bil na željo rajnega in gospe vdove pokopan in kjer bo nad njegovim grobom sezidana kapelica v trajni spomin. Prostor, kamor so položili rajnega, je blagoslovil g. dekan iz Hoč. Ob odprtem grobu so se poslovili od dragega pokojnika načelnik požarne brambe Karl Vrečko iz Majšperka, upravitelj šole v imenu občine itd. Končno je rajnemu zapel ob odprtem grobu moški pevski zbor »Vigred«, a domači cerkveni mešani zbor pod vodstvom organista lepo žalostinko. G. Karl Kubricht naj počiva v miru v veliko prezgodnjem grobu! Žalujoci vdovi in sorodnikom naše prav iskreno sožalje! Vsi delavci kličemo rajnemu: Slava njegovemu spominu!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Dne 10. marca nam je naznanil farni zvon, da se je preselil iz te solzne doline komaj 23 let stari mladenič Simon Pavlič, po domače Štajnek, ki mu je zavratna bolezen pretrgala nit življenja. — Dne 20. marca je prišla brzozavka iz Maribora, da je umrla v javni bolnici Elizabeta Vetrlih, po domače Rotneti, prevžitkarica, v 57. letu svoje starosti. Bila je operirana na glavi, pa je po silno težki operaciji umrla. Pogreb se je vršil dne 23. marca v Mariboru ob treh popoldan. Udeležili so se pogreba njen mož in vsi njeni sedmeri otroci. Počivaj v miru, draga mati! Možu in otrokom pa tudi drugim sorodnikom naše iskreno sožalje!

Radislavci-Mala Nedelje. Smrt je pokosila mlado cvetko, staro komaj 19 let, Frančiško Škrobar, vrlo Marijino družbenko, ki je bolehalo že več mesecev na neusmiljeni jetiki. Njena mama in vsi njeni so ji iskali zdravila povsod, ali zdravja ni bilo od nikoder. Bila je vedno vedrega značaja, zato je z junaško potrpežljivostjo prenašala vse bolečine. Dne

21. marca je mirno v Gospodu zaspala. Njen pogreb je bil dne 24. marca ob obilni udeležbi. Belo oblečena dekleta so jo spremljala na zadnji poti. Pri odprtem grobu ji je zapel domači pevski zbor ganljivo žalostinko. Poslovilne besede je spregovorila prednica Marijine družbe. Materi vdovi in dvema sestrama, dedku in stricu naše sožalje!

V vstajenje — v življenje!

Franjo Tanjšek, št. Andraž pri Vel.

Velika noč. Praznik vstajenja in življenja, praznik zmage luči nad temo, praznik miru in sprave. V srcu slehernega kristjana se nahaja praznično razpoloženje, svet mir; njegova duša se čuti vesela in olajšana, kakor da je sproščena težkih spon, kakor da je odpadlo od nje težko breme, ki jo je tlačilo in morilo. Pozabljeno je trpljenje, pozabljeno gorje, ki je naš zvesti spremljevalec v sedanjih težkih dneh. In vsi tisti, ki so daleč proč od domačega krova, ki so zapustili rodno grudo ter odšli v tujino, da si tam poiščejo svoj zaslužek, svoj kos kruha, ki jim ga zemlja domača ni mogla dati; vsi tisti, če le morejo, se v teh dneh vračajo na svoje domove, k svojim dragim domačim, da z njimi vred pod domačo streho pri skupni mizi praznujejo veselo alelujo. Vračajo se, da vsaj za kratek čas pozabijo na trud in trpljenje, s katerim si služijo svoj kruh, da se vsaj za trenutek otresejo težav in skrbi vsakdanjih. Tudi našemu kmetu prinesejo velikonočni prazniki uteho in mir. On je ostal zvest svojim očetom, svojemu domu; on je ostal zvest zemlji domači, ki ga je redila in vzredila, da je vzrastle v močnega človeka z jeklenimi mišicami in vedrim duhom, ki lahko kljubuje vsem viharjem življenja. Z zvesto ljubeznijo ljubi rodno grudo, ki željno srka vase njegov znoj, ko z žuljevimi rokami in s potnim čelom hodi za plugom, da pridela iz nje živež za sebe in svojce. O velikonočnih praznikih so pozabljeni žulji, pozabljene vse bridkosti in težave celega leta in

z vedrim obrazom in z radostjo v srcu praznuje s svojimi domačimi veselo alelujo, zahvaljujoč se vstalemu Zveličarju za vse, kar mu daje zemlja, in proseč ga blagoslova božjega njiavam in vinogradu tudi za v bodoče.

Velika noč. Praznik vstajenja in življenja. Premnogi pa nimajo vstajenja!

★

Hoče pri Mariboru. »Črna žena«, ki je nekdanji ljudi strašila po Gorenjskem, se bo pojavila na velikonočni ponedeljek dne 22. t. m. tudi v Hočah v prosvetni dvorani. Iz igre diha pristno kmečko življenje in je vsa preprejena z narodno pesmijo. Igra mora dvigati in razvedriti. In ta je taka. Je resna, a vesela obenem. Pridite in prepričali se boste!

Sv. Jakob v Slov. goricah. Ustanovljena je tudi pri nas Katoliška akcija. Slišali smo v pridigi g. tajnika Katoliške akcije, ko nam je prapor blagoslovil, da je naš Zveličar si izbral učence in apostole. Tako si tudi naš g. župnik izbira pomočnike pri krščanskem delu. Zato pa, fantje in možje, pojdimo na delo!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo priredi Finžgarjevo ljudsko dramo: »Razvalina življenja« na velikonočni ponedeljek dne 22. aprila in na Belo nedeljo dne 28. aprila.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Na velikonočni ponedeljek vprizori fantovska Marijina družba verski misterij »Slečernik«. Začetek ob treh popoldne. Brez duhovnega užitka bo oni, ki bo izostal.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na velikonočni ponedeljek popoldne ob treh vprizorijo naši igralci v cerkveni dvorani dve globoki igri: »Anima« ter »Igra apostola«. Igrji nam bosta pokazali, kako tudi najbolj propalega človeka more rešiti in spraviti na pravo pot le samo razumevajoča ljubezen (Anima) in pa živa, popolnoma zaupno-otročka vera (Magdalena

pokretu; a se je maščevala prebridko nad povsem nedolžnim Lapuhom in še nad marsikaterim njegovim najozjim somišljenikom.

Norci so križali oblastne odposlance ter vršilce dolžnosti; oblast je pričela pribijati na križ teptanja kmečkih pravic nedolžne, tekla je kri, zmagala pa je le kmečka odpornost in razkuževalne komisije so morale zginiti za vselej!

Pustili smo Katičevo Veroniko kot novoporočeno ženo bogatega vinskega barantavca ter živinskega prekupca Grge Pasariča v Stenjevcu. Preselila se je iz domačega srebrnega v zlato gnezdo, saj tako so trdili Zagorci, kateri so poznali Katičeve ter Pasaričeve premoženjske razmere. Hrvatom je bilo vse le bogastvo, za srce, za zavoljnost ter res notranjo zakonsko srečo se ni zmenil nikdo. Veronika je veljala v Stenjevcu za rajsko srečno kumico, saj je bilo pri Pasaričevih vsega, česar manjka navadni zagorski pari.

Če se je pa ovijal krog Veronikinega srca venec pravega ter notranjega zakonskega zadovolja, o tem je znala tožiti le sama sebi, ker je bila na novem do-

mu osamljena, kar se tiče zaupnega ter prisrčnega občevanja.

Mož Grga je bil malo doma. Če se je vračal, je imel polno posla, razgovor s sovaščani in vse mogoče barantije s Hrvati in Štajerci. Za Veroniko je bilo malo časa z izgovorom, da je najprej dober zaslužek in potem šele dolgovozno kramljanje. Ženki je priporočal uživetje v obširno gospodinjstvo in potem, ko se bo počutila gazdarico na največjem imanju daleč na okrog, bo ta zavest njeno zadovolje ter sreča.

Večkrat se je vračal s trgovskih poslov vinjen. V takem stanju je bil zadrezast, je neznosno hrgolil v spanju in proti jutru govoril čudne in tolikokrat strah ter grozo vzbujajoče besede.

Pod hišo, ki je stala ob bregu, je bila dolga ter razsežna klet, polna zagorskih in štajerskih vin. Ako je bil gazda doma, je najrajši stal pred na stežaj odprto kletjo ter ogovarjal mimoidoče.

Ob pogostih prilikah prihoda vinskih kupcev jih je gostil po sklenjeni kupčiji dolgo v noč v manjši sobi, ki je tvorila zaključek kleti.

(Dalje sledi.)

mo iskati utopljenca še najmanj 20 minut, ker ga v tem času še vedno lahko rešimo. Šele potem lahko smatramo, da je nastopila smrt, ko so dveurni pozikusi z umetnim dihanjem ostali popolnoma brezuspešni.

Peti del sveta Avstralija

ima kljub ogromni razsežnosti komaj 6 in pol milij. prebivalcev. Preživljalo bi se pa lahko v Avstraliji kljub nerodovitnim pustinjam 60—70 milijonov ljudi.

Visoka pismenost Japoncev.

Samo v eni ulici japonske prestolice Tokio in sicer v mestnem delu Kanda, je 78 trgovin s knjigami.